

چکیده

گذشت بیش از بیست سال از اجرای قانون بانکداری بدون ربا، فرصت مناسبی برای مطالعه و ارزیابی این نظام بانکی است. یکی از ابعاد مهم آن بحث اعطای تسهیلات و تخصیص منابع است.

با تغییر قانون بانکداری ایران و حذف اعطای وام و اعتبار براساس قرارداد قرض با بهره، روش‌های دیگری برای تخصیص منابع جایگزین شد که در یک تقسیم‌بندی کلی می‌توان آن‌را به چهار گروه: قرض‌الحسنه، قراردادهای مبادله‌ای (فروش اقساطی، اجاره به شرط تملیک، سلف، خرید دین و جعاله)، قراردادهای مشارکتی (مشارکت مدنی، مشارکت حقوقی، مضاربه، مزارعه، مساقات) و سرمایه‌گذاری مستقیم، تقسیم کرد.

مطالعه عملکرد این روش‌ها نشان می‌دهد که تنها قراردادهای مبادله‌ای با ماهیت بانک و با اهداف و سلاقی متقاضیان تسهیلات بانکی سازگار است. در نتیجه الزام بانک یا مشتریان به سایر قراردادها موجب اتلاف منابع بانک و صوری شدن قراردادها می‌شود. مطالعه کاربردی قراردادهای مبادله‌ای نشان می‌دهد که این گروه از قراردادها به تنهایی برای تأمین سددرد نیازهای متقاضیان تسهیلات بانکی کافی است.

مشکل دیگر، بحث شیوه‌های اعطای تسهیلات است. بانکداری دنیا در کنار شیوه متعارف پرداخت وام و اعتبار، از پرداخت تسهیلات به روش اعتبار در حساب جاری و کارت‌های اعتباری استفاده می‌کند که هم به نفع بانک و هم به نفع مشتری است. مطالعه کاربردی قراردادهای مبادله‌ای نشان می‌دهد که این گروه از قراردادها، افزون بر قابلیت کاربرد در اعطای تسهیلات به روش متعارف، قابلیت کاربرد در اعطای تسهیلات به روش اعتبار در حساب جاری و کارت‌های اعتباری را دارند.

در این مقاله با بیان اشکالات بخش اعطای تسهیلات در بانکداری جمهوری اسلامی ایران، الگوی جدیدی، براساس قراردادهای مبادله‌ای پیشنهاد می‌شود که نتایج زیر را به همراه دارد:

- 1- تعداد قراردادهای اعطای تسهیلات از دوازده نوع به پنج نوع کاهش می‌یابد که سبب تسهیل و روان‌سازی معاملات بانکی می‌شود.
 - 2- شیوه‌های اعطای تسهیلات متنوع شده و افزون بر شیوه متعارف، شیوه اعتبار در حساب جاری و کارت اعتباری را نیز شامل می‌شود.
 - 3- از آن‌جا که قراردادهای مبادله‌ای براساس حسابداری بدهکار و بستانکار است، هماهنگ با شیوه‌های حسابداری بانکداری متعارف و بین‌المللی خواهد بود.
 - 4- از آن‌جا که قراردادهای مبادله‌ای براساس نرخ‌های سود معین و قطعی است، با ماهیت بانک و اهداف و انگیزه‌های متقاضیان تسهیلات هماهنگ بوده و زمینه برای پرداخت سود معین برای انواع سپرده‌های بانکی و هماهنگی با بانکداری بین‌المللی فراهم می‌شود.
 - 5- تمرکز بر قراردادهای مبادله‌ای و استفاده از تمام ظرفیت آن‌ها، صنعت بانکداری ایران را از ورود به فعالیت‌های غیرتخصصی دور می‌کند و روز به روز به عمق و تنوع خدمات آن می‌افزاید. به طوری که بعد از مدت‌زمان کوتاهی می‌تواند ابزارها و راهکارهای استاندارد برای کشورهای اسلامی و در سطح بین‌المللی ارائه کند.
- کلمات کلیدی:** قرض‌الحسنه، قراردادهای مبادله‌ای، قراردادهای مشارکتی، سرمایه‌گذاری مستقیم، اعتبار در حساب جاری، کارت‌های اعتباری.